

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 40C/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124207339
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sandra Veľká
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7124207339.1

Uznesenie

Mestský súd Košice v právnej veci navrhovateľov: v 1. rade: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, D. XXXX/XX, E., v 2. rade: A. F. C., G., nar. XX.X.XXXX, D. XXXX/XX, E., v 3. rade: D. C., nar. XX.X.XXXX, H. XXX, E., v 4. rade: I. C., nar. XX.XX,XXXX, H. XXX, E., proti odporcom: v 1. rade: D. J. C., nar. X.X.XXXX, E. XXXX/X, G., v 2. rade: D. K., nar. X.XX.XXXX, G. H. XX, G., o nariadení neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. N e p r i z n á v a odporčyniam v 1. a v 2. rade právo na náhradu trov konania voči navrhovateľom.

odôvodnenie:

1. Navrhovatelia: v 1. A. B. C., nar. XX.X.XXXX, D. XXXX/XX, E., 2. A. F. C., G., nar. XX.X.XXXX, D. XXXX/XX, E., 3. E. C., nar. XX.X.XXXX, D. XXXX/XX, E., 4. D. C., nar. XX.X.XXXX, H. XXX, E. a 5. I. C., nar. XX.XX,XXXX, H. XXX, E., sa návrhom doručeným súdu dňa 16.4.2024 domáhali, aby súd uložil odporčyniam v 1. a v 2. rade, aby nevstupovali dočasne do bytového domu D. XXXX/XX, E. a do bytu A. F. C., G. č. 15 na 5. poschodí Miškovecká 1024/12, Košice.

2. Návrh odôvodnili tým, že odporčyne sú dôvodne podozrivé z násillia voči E. C., nar. XX.X.XXXX (dcére navrhovateľa v 1. rade a odporčyne v 1. rade), s tým, že matka maloletej, odporčyna v 1. rade je násilnícka, pričom obidve odporčyne opakovane, dlhodobo, hlasitým krikom na chodbe obťažujú nielen maloletú, ale aj ďalších obyvateľov a návštevníkov bytu č. 15, na 5. posch. D. XX, E., opakovane úmyselne obťažujú hlasitým krikom aj všetkých obyvateľov v celom bytovom dome, kedy počas celej doby pri hlasitom pokrikovaní na E. C. úmyselne, aby to bolo počuť v celom dome, lomcujú predbytovými mrežami, čím skôr, či neskôr ich takýmto konaním zásadne poškodia alebo až zničia, úmyselne búchajú oknami na chodbe, otvárajú a zatvárajú ich v krátkych časových intervaloch, pričom schválne s oknami nešetrne búchajú až tak, aby to určite počuli všetci obyvatelia domu, úmyselne robia ďalší neprimeraný hluk, napr. aj svojimi rozhovormi (naschvál neprimerane hlasitými) v celom bytovom dome a naručajú tak aj domový poriadok, a teda aj obvyklý pokoj v celom tomto bytovom dome, pričom v týchto rozhovoroch je počuť aj agresívne vyhrážanie sa násillím komukoľvek, kto by sa im prípadne postavil na odpor. Vo veci boli podané viaceré trestné oznámenia a odporčyna v 1. rade, už bola uznaná orgánmi činnými v trestnom konaní vinnou z protiprávneho násillného konania proti svojej dcére E. C. (toto rozhodnutie zatiaľ nie je právoplatné). Sú tu oprávnené predpoklady, že agresivita odporčyní v 1. a v 2. rade sa bude stupňovať a môže vyvrcholiť až fyzickým násillím voči E. C. alebo voči iným osobám, ktoré sa budú pohybovať v danej dobe v tomto bytovom dome. Keďže je tu aj predpoklad, že tieto násilnícke a agresívne osoby budú s vysokou pravdepodobnosťou aj ničiť majetok v bytovom dome D. XX, E., ktorý ako majetok tohto bytového domu patrí všetkým tu oprávneným/bývajúcim obyvateľom tohto domu a keďže je tu aj predpoklad, že rovnako ako doteraz aj naďalej sa bude stupňovať provokatívna a úmyselná hlučnosť aj agresivita oboch vyššie označených osôb, ktoré ako svoje násillné prejavy, zastrašovanie, ale aj činy permanentne a už dlhšiu dobu vykonávajú v celom bytovom dome.

3. Vzhľadom na to, že predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pôvodných navrhovateľov 1. a 3 proti odporkyniam 1. a 2. je úprava vzájomných práv a povinností medzi rodičmi a maloletým dieťaťom, bol návrh v tejto časti vylúčený na samostatné konanie, ktoré je vedené po sp. zn. 12P/58/2024 a bude o ňom rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

4. Navrhovatelia predložili k návrhu 2 listiny. Interný záznam a CD nosič.

5. Z interného záznamu zo dňa 4.4.2024 vyplýva, že navrhovatelia v 1., 2. a 5. rade spísali záznam o udalosti: „Dňa 4.4.2024 približne v čase o 16,03 h sme začuli hlasy z chodby, niekto volal E.. Pozreli sme sa cez priezor na dverách a videli sme, že na chodbe pred mrežou k bytom sa nachádzajú dve osoby, podľa výzoru a hlasu to boli D. J. C. a D. K.. E. požiadala o to, aby sme otvorili dvere bytu, čo sme aj spravili. E. nás požiadala, aby sme s ňou išli na chodbu. Potom ako sme tak urobili obidve ženy sa ozvali a niečo hovorili. E. však nereagovala na nič z toho a jasne vyhlásila matke, že s ňou už nič nechce mať po tom všetkom, ako ju bila a čo všetko jej urobila, že sa k nej ani do Prešova nikdy nevráti, ani keby súdy tak rozhodli. Na to sa E. otočila na päte a odišla do bytu. My sme ju hneď nasledovali. Obidve ženy, J. C. aj D. K. ešte na chodbe niečo kričali, ale E. si to nevšimla a odišla do izby, len potom Katka poznamenala, že síce nepočula, čo hovorila D. K., ale spôsob akým to hovorila, jej pripomínal, akoby hovorila na mentálne choré dieťa. My sme začuli, a ešte cez priezor na dverách videli, ako sa D. K. oprela do mreže a začala ňou lomcovať a vyhrážať sa, že pôjde za domovníkom, aby otvoril mrežu. Vykrikovala, že E. ju sklamala, že sa E. nechala vycvičiť ako opica, niečo hovorila aj J. C., ale nebolo to dobre rozumieť. E. sa nijako viac o nič nezaujímal, am y sme mali ešte pracovné povinnosti, takže sme sa s k nim vrátili. Okolo 16,11 h už na chodbe stíchli hlasy a odhadujeme, že obidve ženy, D. J. C. aj D. K., odišli preč“.

6. Z CD nosiča predloženého navrhovateľmi vyplýva rozhovor troch osôb ženského pohlavia, pričom E. uvádza: „Ahoj, dobrý deň prajem, ahoj E., čau.“ „E., tak ty nás necháš tak “ „Ty nevieš čítať? Ty si myslíš, že potom všetkom, čo si spravila, kedy si ma bila, že sa ja s tebou chcem stýkať? Ja už s tebou nikdy nič nechcem mať, už ťa nikdy nechcem ani len vidieť a pamätaj si, nech súdy a tvoji prešovskí známi rozhodnú akokoľvek, ja sa ani k tebe, ani do Prešova už nikdy nevrátim.“ „Joj, to bolo perfektné. Poď sem, poď sem, E., nemusela si sa dívať na ocka, poď sem, poď ku mne ... “

7. Podľa ust. § 324 ods. 1 a ods. 3 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

8. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

10. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

14. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to: 1) ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo 2) ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ich vzájomná kumulácia nie

je vylúčená, zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočností musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasledujúcich CSP. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočností odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Právne účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia smerujú vždy do budúcnosti. Právne pomery aj relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Samotný atribút bezodkladnosti však bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže byť bezodkladná a pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná, na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať aj splnenie ďalších predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany navrhovateľa, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba v prípade, ak sú splnené základné podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP. K tomu zodpovedajú aj osobitné náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľ je predovšetkým povinný opísať v návrhu rozhodujúce skutočností, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie tejto obsahovej náležitosti predstavuje základnú argumentačnú líniu navrhovateľa, ktorý sa nariadenia neodkladného opatrenia domáha. Relevantné skutkové tvrdenia je navrhovateľ povinný osvedčiť. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku. Z povahy veci vyplýva, že zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. V rámci osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí preto navrhovateľ opísať skutočností hodnoverne usvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Posúdenie úspešnosti tohto osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia. Rozhodne však možno uzavrieť, že bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Osobitnou náležitosťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je požiadavka na to, aby bolo z návrhu zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Pokiaľ ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a to po začatí konania, môže súd vychádzať aj z obsahu žaloby a doteraz vykonaného dokazovania. Pred nariadením neodkladného opatrenia sa spravidla nevykonáva dokazovanie; postačuje osvedčenie relevantných skutočností.

15. Právo na ochranu života a zdravia ako jedno z najzákladnejších práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky je právo, ktoré má absolútnu povahu. To znamená, že aj keď aj ostatné ústavné práva sú chránené týmto základným zákonom štátu, právo na ochranu života a zdravia je právom silnejším, a jeho prioritné postavenie je nevyhnutné pri rozhodovaní o potlačení druhého práva, brať na zreteľ.

16. Predpokladom nariadenia predbežného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP je skutočnosť, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia páchaného na osobe blízkej, resp. osobe, ktorá je

v starostlivosti povinnej osoby alebo v jeho výchove. Stačí tu teda iba dôvodné podozrenie takéhoto násillia páchaného na osobách blízkych, pričom násillie môže byť rázu psychického i fyzického.

17. Obsah neodkladných opatrení v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.6.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrášovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie NO smeruje.

18. Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012).

19. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrášovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násillím. Osobitnou formou násillia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násillím je aj nezabránenie násilliu.

20. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21. V danom prípade ide o opatrenie, ktorého účelom je eliminovať kontakt medzi určitými osobami z dôvodu ochrany jednotlivej osoby, resp. viacerých osôb. Ide o opatrenie vydané v záujme jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrášovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia tohto obsahu musí mať súd za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje.

22. Súd posúdil návrh na neodkladné opatrenie v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a dospel k záveru, že návrh je nedôvodný, keďže navrhovatelia neosvedčili základné predpoklady nevyhnutné na poskytnutie ochrany nariadením neodkladného opatrenia.

23. Navrhovatelia sa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, po vylúčení nároku navrhovateľa v 1. rade a maloletej navrhovateľky v 3. rade do registra P, domáhali, aby súd uložil odporkyniam v 1. a v 2. rade nevstupovať dočasne do bytového domu D. XXXX/XX, E. a do bytu č. 15, na 5. posch., D. XX, E..

24. V prvom rade súd posudzoval pravdepodobnosť nároku vo veci samej. Vzhľadom na to, že navrhovatelia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdia, že odporkyne opakovane úmyselne obťažujú hlasitým krikom obyvateľov bytového domu, spôsobujú nepríjemný hluk, narúšajú domový poriadok a obvyklý pokoj, súd dospel k záveru, že vo veci samej sa navrhovatelia mienia domáhať ochrany osobnosti.

25. Vzhľadom na tvrdenia navrhovateľov o správaní odporkýň, nie je možné jednoznačne vylúčiť pravdepodobnosť nároku navrhovateľov voči odporkyniam vo veci samej, preto súd, iba pre účely konania o neodkladnom opatrení, uzatvára, že navrhovatelia osvedčili danosť svojho práva vo veci samej.

26. Pokiaľ ide o osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán, aj keď v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovatelia opisujú závadové správanie odporkýň voči nim a poukazujú aj na trestné oznámenia, svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázali.

27. Navrhovatelia predložili iba interný záznam zo dňa 4.4.2024 a CD, ktoré sa týkajú realizácie styku maloletej, pôvodnej navrhovateľky v 3. rade s odporkyňou v 1. rade ako aj so starou matkou, odporkyňou v 2. rade.

28. Súd poukazuje na to, že konanie o vzájomných práv maloletej a jej rodičov je samostatným konaním a nie je predmetom tohto konania, návrh v tejto časti bol vylúčený na samostatné konanie. Okrem týchto dôkazov navrhovatelia žiadnym spôsobom nepreukázali tvrdenú existenciu konfliktného vzťahu medzi účastníkmi konania, ani dôvodné podozrenie odporkýň z násilného správania voči navrhovateľom, ktoré by napĺňalo hypotézy ust. § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, ani, že by tvrdené napäté vzťahy, prípadne konflikt medzi stranami, mal dosiahnuť takú intenzitu, ktorá by odôvodňovala poskytovanie ochrany navrhovateľom uložením zákazu odporkyniam vstupovať do označenej nehnuteľnosti.

29. S poukazom na vyššie uvedené, keďže súd mal za to, že navrhovatelia neosvedčili základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, návrh na neodkladné opatrenie v celom rozsahu zamietol v súlade s ust. § 328 ods. 1 CSP ako nedôvodný.

30. Nakoľko predmetné uznesenie má povahu končenej rozhodnutia, súd v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o trovách konania.

31. Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. V súlade s citovaným zákonným ustanovením vznikol odporkyniam ako plne procesne úspešnej strane sporu nárok na náhradu 100 % trov konania voči navrhovateľom, ktorým nárok na náhradu trov konania ako plne neúspešnej strane sporu nevznikol. Nakoľko podľa obsahu spisu odporkyniam v konaní žiadne trovy nevznikli a ich vynaloženie nemožno ani rozumne predpokladať, o trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP a contrario tak, že odporkyniam náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. § 38 exekučného poriadku.

Podľa ust. § 357 písm. d/ CSP toto uznesenie je vykonateľné dňom doručenia.